

VTISI STARŠEV O SODELVANJU Z VRTCEM

Ježki barvamo jajčke.

V skupini ježkov smo imeli marca prav posebno delavnico. Zbrali smo se z namenom, da bomo barvali velikonočna jajca.

Vzgojiteljici Marica in Jožica sta ta dan povabili v skupino g. Plošinjak, katera nam je razkazala celo zbirko pobarvanih jajc, od velikih do malih. Eno izmed njih, na katerega je gospa Plošinjak še posebej ponosna, je bilo staro 20 let. Otroci so si jajca z zanimanjem ogledovali, nekateri so jih smeli držati tudi v rokah.

Čez čas smo začeli z delom. Pobarvati jajce je prav lahko, ampak najprej je bilo potrebno surovo jajce izpihati, kar nam je delalo precej težav. Še dobro, da smo s seboj prinesli več jajc. Ko smo opravili najtežji del, smo izpihano jajce umili v vodi, ga posušili in začeli s poslikavo. G Plošinjak nam je podarila posebne barve za poslikavo. Sčasoma so nastajale naše jajčke prave pisanke. Na jajca smo risali rožice, ali pa samo črte, ali pa smo kar celo jajce pobarvali z barvo. Po barvanju smo skozi jajce potegnili še trakove in konec. Vsak »ježek« je zelo previdno držal pisanko v roki, saj se je zelo bal, da se mu ne bi zdrobila. Zelena, velika veja v igralnici je čakala, da bodo »ježki« svoje pisanke obesili nanjo in res je niso razočarali.

Hvala naši Marici in Jožici za tako prijetno in poučno popoldansko druženje.
»Kar se napiše – lahko se strga in izbriše, kar se stisne v srce – nikdar iz spomina ne gre«

Andreja Tukanj, Janova mama

Rojstni dnevi in vrtec

Otroci obožujejo rojstne dneve. Hči Ana Kristina je svoj tretji rojstni dan praznovala 7. novembra lani, a že naslednji dan je pričela spraševati, kdaj bo imela zopet rojstni dan.

Že ob prvem rojstnem dnevu sem si prizadevala, da bi bil to zares poseben dan, da bi tudi Ana Kristina začutila, da gre za dan, ki je še posebej namenjen njej. Ob tem se namenoma opozarjam, da je to njen dan in dan za njene prijatelje, ne za starše. Zdi se mi namreč, da starši velikokrat zanemarijo to dejstvo in delajo zabavo zase in starše otrok, ki so jih povabili. Tako je vse v znamenju jedače in pijače ter klepetanja, otroci pa so prepuščeni svojemu igranju.

Otroci ponavadi praznujejo svoj rojstni dan večkrat. Tudi Ana Kristina ni izjema in tako ima kar tri zabave ob svojem rojstnem dnevu. Prvič praznuje v vrtcu, v krogu svojih prijateljev, nato popoldne v družinskem krogu, prvo soboto po rojstnem dnevu pa še priredimo zabavico za njene prijatelje in njihove starše. Se pa priprave za rojstni dan pričnejo kar nekaj dni prej. S hčerko namreč vsako leto pripraviva nekaj, s čimer obdariva otroke, ki se udeležijo katere od zabav. Letos sva se tako odločili za izdelke iz fimo mase. S pomočjo modelčkov sva naredili žogice, zvezdice, lunice in ribice. Ko so se posušili, je Ana na eni strani z akrilnimi barvami lik pobarvala, na drugi strani pa sem napisala Anino ime in priimek ter datum praznovanja. Te like sva napeljali na vrvico in jih takšne podarili otrokom.

Priznati moram, da je najbolj slovesno prav v vrtcu. Za navedeno sta v prvi vrsti zaslužni vzgojiteljici iz skupine Žoge, ga. Andreja Fridrih in ga. Andreja Repolusk, ki za otroka priredita resnično nepozaben dan. Ob tem smo dobrodošli tudi starši. Tako se vsako leto tudi sama udeležim praznovanja, ki je zares nekaj posebnega, zato bi Vam rada natančneje predstavila letošnje praznovanje.

Ob 8.45 sva z Ano Kristino prispeli v vrtec, kjer so naju otroci prisrčno sprejeli. Nato so se z vzgojiteljicama posedli in izvedeli, da je danes Anin tretji rojstni dan. Ob tem so ponovili števila do štiri in ponovili vrstni red praznovanja. Slavljenka si je za začetek izbrala tri pesmice, ki so jih otroci zapeli. Nato je bila na vrsti igra, katero si je zopet izbrala Ana. Po igranju je sledil ples in nato čestitke. Vsak otrok je pristopil k Ani, ji pomolil desnico in ji čestital. Največkrat se je čestitka glasila: »Vse najboljše Ana, in ubogaj mamico.« Tem otrokom sem se še posebej iskreno zahvalila!!! Čestitki so sledili poljubčki in objemi. Ana je prijateljice obdarila s kronicami, prijatelje pa z zabavnimi piščalmi. Nato so se otroci posedli za veliko mizo, na kateri kraljevala torta in svečke. Po tem, ko so otroci zapeli Vse najboljše in upihnili svečke, je sledila pogostitev: biskvit s smetano, piškoti, nekaj slanega peciva in bonboni. Pogostitvi je sledil kratek počitek in nato ples in igra. Ob koncu je Ana svoje prijatelje in vzgojiteljici še arila z omenjenimi izdelki iz fimo mase. Ko so se otroci odpravili na igrišče, sva jih z Ano še malo spremljali, nato pa sva okoli 11.00 ure zavili proti domu. Preživeli sva fantastični dve uri.

Na tem mestu bi pozvala vse starše, naj poskusijo vsaj enkrat letno, ne nujno na dan praznovanja otrokovega rojstnega dneva, pridobiti prosti dan in preživeti dopoldne v vrtcu. Verjemite mi, ne bo Vam žal. Otroci se Vas bodo, zagotovljeno in potrjeno, izredno razveselili, Vi pa se boste поблиžje seznanili z malimi sončki in potekom otrokovega razgibanega dopoldneva. Vem, da se velikokrat starši sprašujejo, kakšen je otrok v vrtcu, kako se obnaša, kako preživlja dan... Vsaj za otroke iz skupine Žoge, vam tega ni mogoče izvedeti le na roditeljskih sestankih ali govorilnih urah, ampak se o dobrem počutju otroka lahko prepričate na lastne oči. Ob tem bi rada še enkrat poudarila, da ste v imenu ga. Fridrih in ga. Repolusk vabljeni v vrtec ne glede na dan.. Starši se lahko

angažiramo in se otrokom predstavimo z izobrazbo oziroma poklicem, ki ga opravljamo, hobiji,...

Na koncu bi se rada iskreno zahvalila, odgovornima za vse navedeno. Gre za vzgojiteljici, ki vsak dan naredita več, kot je v opisu njunih del, sta srčni, nikoli utrujeni, vedno pripravljeni, tako na učenje kot na igro, in sta našim sončkom tako mamici kot učiteljici hkrati. Ga. Fridrih in ga. Repolusk, hvala Vama za vse.

Mamica Ane Kristine Svenšek iz skupine Žoge

Otroške delavnice v enoti jasli, oddelek Sončki

V jaslih se redno udeležujeva otroških delavnic, ki jih skrbno pripravljata vzgojiteljici Alenka in Simona. Otroci v teh delavnicah zelo uživajo, saj s svojimi starši izdelujejo različne stvari. Ko jih prinesejo domov in jih pokažejo drugim članom družine, se jim v njihovih majcenih očkah zasvetijo iskrice ponosa.

Stvari, ki jih izdelujemo se navezujejo na kakšno temo ali trenutni letni čas, izdelki pa so odlični, saj včasih ne moreva verjeti da lahko tako lepo stvar naredi otrok ki, je star 2 do 3 leta.

Po končani delavnici pride čas za zabavo saj nam vzgojiteljici postrežeta s keksi, pecivom, sokom, najde pa se tudi kakšna kavica z mlekom.

Na koncu gre vsa pohvala vzgojiteljicama, ki delavnico odlično organizirata, priskrbita vse potrebno in vložita veliko truda za učenje otrok, barvanje, risanje... kar se pozna tudi na takšnih delavnicah, saj bodo otroci kmalu znali narediti vse sami in bomo starši lahko samo nemo opazovali naše male Sončke pri izdelavi pravih umetnin.

Tatjana in Miloš Žvikart

Bibe pri »indijancih«

Vzgojiteljici Jasna ter Simona vedno poskrbita za pester izbor tematik s katerimi bosta otroke podrobneje seznanili. Z gotovostjo si upam trditi, da bo vsem »BIBAM« ostala v trajnem spomin tema o ljudeh sveta, še posebej o Indijancih. V sklopu omenjene teme sta organizirali različne dejavnosti. Otroci so se z določenimi izrazi ter navadami, značilnimi za indijanska plemena, srečali že med bivanjem v vrtcu. Izdelovali so predmete, ki se navezujejo na življenje

le-teh (tipi, bobni, ropotulje, amulete, perjanice...), spoznavali kako so se Indijanci med sabo sporazumevali (naučili so se pokazati, indijanski pozdrav in nekatere druge znake), plesali ob »indijanskem ognju«. Vsakemu izmed otrok je bilo izbrano tudi indijansko ime.

Prav posebno doživetje pa je predvsem za otroke in nas starše bil obisk indijanske vasi Orlovo gnezdo ob vznožju Pohorja, v neposredni bližini jezera pod hotelom Arena.

Ko smo vstopili v Orlovo gnezdo nam je le-to s svojo podobo dalo vtis, kot da smo resnično vstopili v svet indijanskega plemena. Videli smo šotore, indijansko ognjišče, totem, pripomočke za lov, perjanice, bobne ter živali (vesele kozice in konja katerega so otroci lahko tudi jahali).

Prijazni Indijanki (animatorki) sta nas popeljali po vasi in nam zelo nazorno približali pristen indijanski način življenja, njihovo zgodovino, običaje ter kulturo. Spoznali smo, da je njihovo življenje zelo preprosto, pa vendar vredno spoštovanja. Živijo v skladu z naravo, živimi bitji v njej, torej z vsem, kar jih obkroža.

Hvala vzgojiteljicama za zelo poučen in zanimiv ogled. Pa prisrčen indijanski pozdrav.

Leonida ZALAR

Sodelovanje staršev in vzgojiteljic skupine »Šest«

V tem šolskem letu sin obiskuje zadnjo starostno skupino, skupino »Šest«. Od vstopa v vrtec pri treh letih je v isti skupini in ima isti vzgojiteljici.

Zelo nas veseli, da vrtec obiskuje rad, kar zagotovo govori v prid dobrih odnosov v skupini in potrjuje odlično strokovno delo obeh vzgojiteljic. Že vsa leta namreč starši opažamo, da se otroci med sabo, kakor tudi z vzgojiteljicama, odlično razumejo. So kot družinska skupnost, povezani tako v dobrem kot v slabem. Radi prepevajo in plešejo, so starosti primerno živahni, pa vendarle tudi zelo umirjena skupina, v kateri ne vidimo grobosti in nasilja med otroki.

Velik poudarek je na sodelovanju staršev, vzgojiteljic in otrok v smislu skupnega prizadevanja za dobre odnose v skupini in s tem boljšega počutja otrok. Vsak mesec smo starši pisno seznanjeni z vzgojnim programom skupine ter z zastavljenimi cilji, kvartalno pa tudi na skupinskih srečanjih.

Pri nastajanju vzgojnega programa imamo možnost sodelovati tudi starši. Predstavimo lahko zanimive poklice in dejavnosti, ki jih opravljamo, organiziramo različne ogledе, predlagamo program dela v posameznem mesecu. Skupaj se odločamo celo za vsebino darila, ki ga bo otrokom prinesel dedek Mraz, starši prostovoljci pa lahko otroke razveselijo z uprizoritvijo lutkovne predstave. Ob zaključku preteklega leta so zaigrali lutkovno igrico Sovica Oka, ki so jo otroci sprejeli kar z največjim navdušenjem. Nihče od njih namreč ni pričakoval, da jo bodo zaigrali starši.

Starši se skupaj z vzgojiteljicama odločamo tudi za končni izlet, kot je bil obisk Orlovega gnezda v indijanski vasi ob vznožju Pohorja. Izletu nato vzgojiteljici prilagodita vzgojni program tekočega meseca. Tako so otroci spoznavali Indijance, njihovo življenje, instrumente in se naučili indijansko pesem.

Vzgojiteljici nas vedno znova presenečata z zanimivimi in široko zastavljenimi vzgojnimi programi. Eden odmevnejših in med starši z navdušenjem sprejet program dela je zagotovo bila predstavitev in spoznavanje čudežnega otroka Wolfganga Amadeusa Mozarta. Ob obletnici znanega skladatelja so otroci spoznali zgodbo Čarobna piščal, poslušali njegovo glasbo, spoznavali instrumente in se naučili ples Menuet, ki so ga odplesali na prireditvi Mladi starejšim.

Zanimiv je bil tudi ob pomoči študentov medicinske fakultete izveden projekt Medi Medo, v katerem so otroci prinesli na zdravniški pregled svojo najljubšo igračo. Otroci so podrobneje spoznali zdravstveno dejavnost in odnos bolnik-zdravnik.

V svoj program dela sta vzgojiteljici vnesli tudi spoznavanje otrok sveta, različnih tako po zunanosti kot tudi po značaju. Igrali so igre prijateljstva in strpnosti. Seznanili so se z Unicefom in izdelovali Unicefove čestitke. V skupini sta dve mamici naredili za Unicef punčko in fantka.

Prav tako otroci redno obiskujejo ure pravljic v knjižnici in predstave v okviru lutkovnega abonmaja.

Doslej so starši skupini predstavili že najrazličnejše poklice in organizirali ogledе, med katerimi naj navedem najzanimivejše: predstavitev poklica gasilec in ogled gasilskega doma, ogled ribogojnice, predstavitev poklica medicinske sestre in ogled rešilnega avta, obisk radia City, ogled tovarne TVT Boris Kidrič ter miniaturne železnice v Klubu ljubiteljev železnic Maribor, ogled vojašnice in še bi lahko naštevala.

Pogosti so izleti, na katere smo vselej vabljeni starši oz. babice in dedki kot spremljevalci svojih otrok oz. vnukov. Ob mednarodnem dnevu brez avtomobila smo se z vlakom odpeljali do Srednje kmetijske šole v Mariboru in si ogledali razstavo jesenskih plodov ter se povzpeli na bližnji grič Kalvarija nad Mariborom. Pred kratkim so otroci obiskali tudi glasbeno šolo v Mariboru in si ogledali balet.

Ob tednu otroka pa je bil, sedaj že tradicionalen, obisk dedkov in babic v skupini z namenom skupnega druženja in igre. Na enem izmed srečanj so jim le-ti predstavili tudi igre iz svojega otroštva.

Vsi pomembnejši dogodki v skupini (izleti, nastopi, obiski dedka Mraza....) so z dovoljenjem staršev tudi posneti na DVD-ju oz. kaseti.

Po mojem skromnem mnenju je program dela z otroki zelo dobro zastavljen in pripomore k boljšemu celostnemu razvoju in posledično tudi večji razgledanosti otrok.

Z gotovostjo in veseljem si upam trditi, da bodo otroci imeli lepe spomine na dneve v vrtcu, za kar gre predvsem zahvala njihovima vzgojiteljicama ga. Jolandi Happe in ga. Aniti Masilo.

Jasmina Vrečko Rupnik